

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9446 af 18/05/2016 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00929

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 16-70-00929

Pressenævnets kendelse i sag nr. 16-70-00929

Nævnet kritiserer kommentarer til en påtaleopgivelse

Et bestyrelsesmedlem klagede over en omtale i Sydsjællands Tidende af, at Bagmandspolitiet havde opgivet at rejse tiltale mod bestyrelsesmedlemmet. Af Bagmandspolitiets afgørelse fremgår det, at medlemmet havde misforstået loven og derfor ikke med vilje havde overtrådt loven. Pressenævnet kritiserer, at artiklen med udsagn som ”Sådan snor han sig uden om loven” og ”svært at bevise om der var foregået bevidst snyd” giver indtryk af, at klager bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Påtaleopgivelsen

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 vikarbureauet [Vikarbureauet] A/S for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger med henblik på uberettiget at modtage voksen- og efteruddannelsesgodtgørelse (VEU-godtgørelse) for ansattes deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelseskurser (AMU-kurser) og med henblik på uberettiget at modtage tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010. [Klager] var bestyrelsesmedlem i [Vikarbureauet] A/S, der gik konkurs i 2011.

[Vikarbureauet] A/S havde modtaget VEU-godtgørelse for ansatte, der deltog i [Vikarbureauet] Academy, og modtaget tilskud til kost og logi for de ansatte, mens befordringstilskuddet var udbetalt til de polske ansatte.

SØIK opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Klager]. På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens § 289 a om svig med hensyn udbetaling af tilskud mv., hvori det kræves, at gerningsmanden har en grad af vilje (forsæt) for, at straf kan idømmes.

Det var SØIKs vurdering, at betingelserne for deltagelse i AMU-kursus og det deraf afledte krav om refusion af lønudgifter for de ansatte var opfyldt i 2009, og at det også var opfattelsen, at det havde været [Vikarbureauet] A/S' intention i 2010.

I relation til kost og logi var det SØIKs opfattelse, at [Vikarbureauet] A/S ”*har været af den opfattelse, at deres bopælskoncept var i overensstemmelse med reglerne for tilskud til kost og logi*”. SØIK konkluderede, at ”*der er tale om en urigtig forståelse af den underliggende lovgivning, herunder VEU-godtgørelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Dette er en uegentlig retsvildfarelse, som ikke er ansvarspådragende*”. Da [Klager] ikke havde det fornødne forsæt, opgav SØIK at rejse tiltale (påtaleopgivelse).

Ifølge SØIKs brev af 25. november 2015 til [Klager] er spørgsmålet om, hvorvidt der er givet uberettigede fradrag for dobbelt husførelse for [Vikarbureauet] A/S' medarbejdere, videresendt til eventuel videre foranstaltning hos SKAT.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at artiklen i sin helhed er et karaktermord på ham og ikke blev forelagt ham inden offentliggørelsen.

Privatlivets fred

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

[Klager] sendte den 30. november 2015 en kopi af SØIKs afgørelse om påtaleopgivelsen til Sydsjællands Tidende 2015 med oplysning om, at han var klar med supplerende oplysninger. [Klager] opfordrede således selv til omtale af sagen, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af avisen for at omtale SØIKs afgørelse, herunder heller ikke for at omtale klager ved navns nævnelse. Det forhold, at omtalen først blev offentliggjort i januar 2016, ses i dette tilfælde ikke at være afgørende.

Overskriften (udsagn 1) samt udsagn 2, 4, 5 og 6

[Klager] har klaget over overskriften til artiklen, der indeholder udsagnet "*Sådan snor han sig uden om loven*" (udsagn 1), der udgør en del af artiklens overskrift "*Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven*". Endvidere har han klaget over udsagnene "*og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes*" (udsagn 2), "*og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som*" (udsagn 4), "*selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde*" (udsagn 5) og "*fik han et brev om, at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om der var foregået bevidst snyd*" og "*fordi loven åbner op for forskellige tolkninger*" (udsagn 6).

Det følger af de vejledende regler om god presseskik, at overskrifter i form og indhold skal have dækning i den pågældende artikel, jf. C. 6. Det følger endvidere af de vejledende regler om god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkt A. 1 og punkt A. 5.

Pressenævnet finder, at artiklen ved brugen af overskriften "*Sådan snor han sig uden om loven*" og ordvalgene i artiklen "*efter sigende*", "*sniges igennem til at tælle som*" og "*er for svært at bevise om der var foregået bevidst snyd*", efter en samlet vurdering giver indtryk af, at [Klager] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Uanset om disse formuleringer må anses for at være avisens kommentarer til sagen, må det efter SØIKs afgørelse om påtaleopgivelse lægges til grund, at der ikke er dokumentation herfor. Da oplysningerne endvidere må anses for skadelige for [Klager], udtaler Pressenævnet kritik af Sydsjællandske Tidende for at anvende de pågældende udtryk i artiklen.

- Udsagn 3

Vedrørende udsagnet "*Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud.*"

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 12, at redaktøren er ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift. Det forhold, at en artikel er udsendt af Fagbladet 3F, ændrer således ikke Sydsjællands Tidendes ansvar for at overholde god presseskik. Sydsjællands Tidende skal stille samme krav til korrektheden i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

[Klager] har henvist til, at refusionen i den pågældende periode var identisk med dagpengesatsen på cirka 85 kroner i timen, og at SØIKs påtaleopgivelse beviser, at medarbejderne fik overenskomstmæssig dansk løn. Der er ikke fremlagt oplysninger over for Pressenævnet, der indikerer, at de ansatte hos [Vikarbureauet] A/S ikke fik udbetalt en overenskomstmæssig løn. På baggrund af parternes synspunkter og artiklen *"Polakker uddannet til at sætte vindmøller op"* bragt på fagbladet3f.dk den 1. november 2010 lægger Pressenævnet til grund, at lønnen på 21 kroner i timen efter skat er fremkommet ved at modregne udgifter til et "integrationskursus" i deres løn. Ved at fratrække kursusudgifterne regnede Fagbladet 3F sig i 2010 frem til, at polakkernes timeløn var 21 kroner efter skat.

Pressenævnet finder, at Sydsjællands Tidende burde have gjort opmærksom på, at timelønnen var udregnet ved at fratrække udgifter til et "integrationskursus". Kurset blev også omtalt i artiklen, men uden at Sydsjællands Tidende gjorde opmærksom på forbindelsen til timelønnen. Nævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for den manglende oplysning om mellemregningen.

- Udsagn 7

Vedrørende udsagnet *"selv hev [Klager]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet"*.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelse skal foretages i en sådan form, at læserne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A. 7.

Pressenævnet lægger på baggrund af SØIKs påtaleopgivelse til grund, at det korrekte beløb var ca. 60 millioner kroner. Sydsjællands Tidende har erkendt fejlen og omtalt den i sin redaktionelle kommentar af 3. februar 2016 til klagers annonce. Pressenævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for ikke at kontrollere oplysningen tilstrækkeligt inden offentliggørelse, hvorved fejlen kunne være undgået. Under hensyn til fejlens karakter, og at berigtigelsen er bragt til sidst i Sydsjællands Tidendes redaktionelle kommentar, pålægger Pressenævnet offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49. I dette tilfælde kan det således ikke føre til et andet resultat, at avisen selv har bragt en rettelse.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Sydsjællands Tidende at offentliggøre følgende:

”[Rubrik]

Sydsjællands Tidende får kritik af Pressenævnet

[underrubrik]

Pressenævnet kritiserer avisen for at bringe udokumenterede beskyldninger mod [Klager], efter at Bagmandspolitiet har opgivet at rejse en sag.

[tekst]

Sydsjællands Tidende bragte i januar måned artiklen: ”Møn-millionær bolttrer sig i vindmølleland: ”Sådan snor han sig uden om loven”. Artiklen beskrev, hvordan Bagmandspolitiet opgav at rejse tiltale mod [Klager], som var bestyrelsesmedlem af vikarbureauet [Vikarbureauet].

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 [Vikarbureauet] for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger til Center for Erhvervsrettede Uddannelser Lolland Falster.

Ifølge politianmeldelsen skulle [Vikarbureauet] derved uberettiget have modtaget godtgørelse for ansattes deltagelse i kurser samt tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010.

[Klager] var bestyrelsesmedlem i selskabet [Vikarbureauet], der gik konkurs i 2011. Bagmandspolitiet undersøgte i 2015 sagen, men opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Klager].

På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens bestemmelse om svig med hensyn til udbetaling af tilskud mv. I denne bestemmelse i straffeloven kræves det, at gerningsmanden kun kan dømmes, hvis den pågældende har handlet forsætligt.

Bagmandspolitiet konkluderede, at [Vikarbureauet] og [Klager] havde misforstået lovgivningen på området og derfor ikke med vilje havde overtrådt loven. Bagmandspolitiet opgav derfor at rejse tiltale.

Pressenævnet finder herefter, at artiklen ved brugen af overskriften ”Sådan snor han sig uden om loven” samt vendinger som: ”efter sigende”, ”sniges igennem” og ”svært at bevise om der var foregået bevidst snyd” giver indtryk af, at [Klager] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Det er der ikke dækning for i redegørelsen fra Bagmandspolitiet. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Sydsjællands Tidendes kommentarer til Bagmandspolitiets afgørelse.

I artiklen oplyses det også, at de polske arbejdere hos [Vikarbureauet] skulle have modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat.

I Sydsjællands Tidende artikel mangler der imidlertid en oplysning om, at beløbet på de 21 kroner er udregnet ved, at udgifterne til de ansattes kurser er modregnet deres løn.

Pressenævnet kritiserer, at denne væsentlige oplysning ikke fremgik af artiklen.

Endelig indeholder artiklen den fejl, at det oplyses, at [Vikarbureauet] fik udbetalt 100 millioner kroner i tilskud og godtgørelse. Det korrekte beløb er 60 millioner kroner.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra nævnet kan læses på: www.pressenaevnet.dk. ”

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i mediet.

[Klager] har klaget over artiklen *"Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven"* bragt i Sydsjællands Tidende den 27. januar 2016, idet han mener, at god presseskik er tilsidesat.

Der er klaget over, at artiklens overskrift og omtalen i artiklen giver indtryk af, at [Klager] har foretaget noget ulovligt.

1 Sagsfremstilling

Forud for den påklagede artikel

I december 2014 omtalte Sydsjællands Tidende, at [Klager] var sigtet i en sag om økonomisk kriminalitet i artiklen *"[Klager] sigtet for millionsvindel"*.

Den 25. november 2015 besluttede SØIK (Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet) at opgive sigtelserne mod [Klager] og to andre personer for svig vedrørende offentlige midler (straffelovens § 289 a). Begrundelsen var, at SØIK ikke forventede, at [Klager] ville blive fundet skyldig, og at SØIK derfor opgav at rejse tiltale. Af afgørelsen sendt til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet fremgår det blandt andet:

"[...]

Begrundelse

Begrundelsen for min afgørelse er, at jeg ikke forventer, at en domstol vil finde dem skyldige i at give urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie oplysninger i forbindelse med udbetaling af godtgørelse og tilskud til befordring samt til kost og logi ved ansattes deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelseskurser (AMU-kurser).

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2 (ikke muligt at føre bevis for, at de sigtede er skyldige).

[...]

1. Anmeldelsen

Kvalitets- og Tilsynsstyrelsen (KT), nu Styrelsen for Undervisning og Kvalitet, anmeldte den 11. marts 2014 vikarbureauet [Selskab 1, Vikarbureauet] A/S, [Vikarbureauet] for at have afgivet urigtige eller vildledende oplysninger for uberettiget at modtage voksen- og efteruddannelsesgodtgørelse (VEU-godtgørelse) for ansattes deltagelse i AMU-kurser samt ligeledes uberettiget at modtage tilskud til befordring og til kost og logi.

[...]

Det var ifølge anmeldelsen KT's opfattelse, at:

Kursusdeltagerne ikke opfyldte betingelserne for deltagelse i AMU-kurserne, idet de ikke havde fast bopæl i Danmark eller reel og faktisk beskæftigelse i Danmark, og at de derfor ikke var berettiget til VEU-godtgørelse.

Kursusdeltagerne ikke var berettigede til tilskud til befordring og til kost og logi, da afstanden mellem deres faste bopæl og kursusstedet ikke var mere end 120 km.

KT påpegede også i anmeldelsen, at regler om fradrag for dobbelt husførelse kunne være omgået, da der både var givet tilskud til kost og logi og givet fradrag for dobbelt husførelse.

Det blev i anmeldelsen oplyst, at [Vikarbureauet] i perioden 2008-2010 fik udbetalt cirka 60 millioner kr. i form af VEU-godtgørelse og tilskud til transport, kost og logi. [...]

KT oplyste, at de rekrutterede medarbejdere, som en del af deres ansættelse, deltog i et ”integrationskursus”, der kostede 8.400 kr. Der er styrelsens opfattelse, at integrationsmodulet reelt ikke var valgfrit.

[...]

3. Sagens oplysning og bevistemaer

[...]

Bopæl

Det fremgår af sagen, at alle [Vikarbureauet]’s ansatte, som har deltaget i AMU-kursus, har haft en dansk c/o adresse. Der er på baggrund af denne adresse søgt om tilskud til befordring samt til kost og logi. Befordringstilskuddet er udbetalt til den ansatte, mens tilskud til kost og logi er udbetalt til [Vikarbureauet], der indledningsvis har afholdt omkostninger hertil.

[...]

Ved gennemgangen af de indhentede skatteoplysninger ses, at c/o adressen er angivet til henholdsvis [Vikarbureauet] A/S, [Adresse], 7100 Vejle, eller til [Adresse], 4700 Slagelse. Det bemærkes, at adressen [Adresse] i Vejle er sammenfaldende med [Vikarbureauet]’s kontoradresse.

[...]

4. Den bevismæssige og juridiske vurdering

Udbetaling af godtgørelse samt tilskud til befordring, kost og logi er i denne sag sket frem til september 2010, hvor VEU-godtgørelsesloven var gældende. [...]

Et eventuelt strafansvar for forhold begået forud for den nye godtgørelseslov skal derfor alene findes i straffelovens § 289 a, hvorefter man bl.a. kan straffes for at afgive urigtige og vildledende oplysninger eller fortie oplysninger med *forsæt* til at opnå uberettiget udbetaling af støtte fra danske myndigheder.

[...]

Godtgørelse

[...]

Ud fra oplysningerne i sagen må det lægges til grund, at [Vikarbureauet] har været baseret på en reel forretningsmodel, hvor polakker blev ansat i en tidsbegrænset periode og indledningsvis deltog i et AMU-kursus. Der var tale om en reel ansættelse, hvor polakkerne modtog løn, og en reel deltagelse på de kurser, som blev udbudt af CELF [Center for Erhvervsrettede Uddannelser Lolland Falster]. Dette fremgår af fremlagte skatteoplysninger og lønsedler samt oplysninger fra CELF. Der har altså ikke været afgivet urigtige eller vildledende oplysninger omkring selve ansættelsesforholdet eller udbetaling af løn.

Efter AMU-kurset var polakkerne tilknyttet [Vikarbureauet] og blev i den forbindelse udlejet som vikarer, hvorved de bidrog til indtjeningen i vikarbureauet. I denne periode var polakkerne ikke fastansatte i [Vikarbureauet]. Det fremgår af sagen, at CELF var eller i hvert fald i foråret 2010 blev bekendt med,

at der kun var tale om en tidsbegrænset ansættelse, hvis længde svarede til længden af AMU-kurset. Det fremgår heller ikke, at [Vikarbureauet] skulle have givet oplysninger om andet. CELF tjekkede med vikarbureauernes brancheforening, om det var normalt, at vikarer var tidsbegrænset ansat. Den tidsbegrænsede ansættelse blev derfor på daværende tidspunkt ikke af CELF anset for at være en hindring for deltagelse i et AMU-kursus. [Vikarbureauet] har på den baggrund ikke forsætligt afgivet urigtige eller vildledende oplysninger om ansættelsesperioden, herunder at denne var sammenfaldende med AMU-perioden.

[...]

Vedrørende tilskud til kost og logi

Det skal derudover vurderes, om [Vikarbureauet] har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger omkring deres ansattes bopælsforhold, således at der på den baggrund uberettiget er givet tilskud til kost og logi. Det bemærkes herved, at tilskud til befordring efter det oplyste er udbetalt direkte til kursisterne.

[...]

Bopælsbegrebet er ikke nærmere defineret i lovgivningen ud over, hvad der følger af den naturlige sproglige forståelse. Her må udgangspunktet være, at den pågældende har en tilknytning til den givne lejlighed, f.eks. i form af en nøgle eller mulighed for at få en nøgle, mulighed for at benytte stedet, f.eks. at have sine ejendele opbevaret der eller som folkeregisteradresse.

Grundpræmissen for tilskud til befordring, kost og logi må ud fra formålet med godtgørelsesloven være, at kursisten ikke skal have yderligere udgifter som følge af deltagelse i AMU-kursus. I nærværende sag har [Vikarbureauet]'s udgifter til de lejligheder, som har fungeret som c/o adresser, indirekte været betalt forholdsmæssigt af den enkelte kursusdeltager via betaling for integrationskurset. Kursisterne har således haft en udgift til bolig.

Derudover er det min opfattelse, at [Vikarbureauet] er bibragt en opfattelse af, at bopælskravet var opfyldt, hvis den enkelte kursist havde en bolig til rådighed og blot havde mulighed for at opholde sig der én gang om måneden. Dette skyldes, at [Person A] fra CELF har oplyst, at der i 2009 blev givet tilskud til kost og logi i op til seks uger i træk og altså også i weekenden. I 2010 blev dette nedsat til fire sammenhængende uger. Det er herefter min vurdering, at [Vikarbureauet] er bibragt den opfattelse, at bopælsbetingelsen var opfyldt, blot en kursist var på den angivne bopæl én weekend om måneden. Dette har muliggjort, at flere ansatte kunne have bopæl på samme adresse, og at der rent fysisk har været mulighed for, at der eksempelvis kunne opholde sig fire forskellige kursister af gangen pr. weekend i alt fire weekender på en måned.

Der er i sagen ikke andre oplysninger om, at der findes vejledninger eller andre administrative forskrifter om, hvad der præcis forstås ved bopælspligten, eller at regelsættet i øvrigt på baggrund af administrativ praksis er kommunikeret klart til [Vikarbureauet].

Derudover kan det efter min opfattelse ikke afvises, at CELF i en vid udstrækning har været bekendt med de polske ansattes bopælsforhold, herunder været bekendt med at kursisterne ankom direkte fra Polen i forbindelse med kursusstart, og at der i forbindelse med ansøgning om tilskud til befordring, kost og logi har været oplyst sammenfaldende adresser for flere kursister af gangen.

Endelig har der efter min opfattelse ikke været fuld klarhed over, hvilket omfang en c/o adresse kan danne udgangspunkt for tilskud til kost og logi. [Klager] skriver i en mail den 16. august 2010 til [Person A] fra CELF, at det er 100 % logik i at betragte forholdet omkring kost og logi, som de hele tiden har gjort, nemlig at det er den danske såkaldte kontaktadresse, som er udgangspunktet. [Person B], CELF,

skriver i en intern mail til [Person A], at hun har talt med VEU-styrelsen, og CELF må gerne registrere kursisterne på c/o adressen og beregne befordring herfra. [Person A] videresender mailen til [Klager] og skriver: ”Se herunder vedr. VEU og beregning af befordring. Jeg prøver fortsat at få kontakt med jurist i UVM [Undervisningsministeriet] vedr. adresser og tilskud til kost og logi. Det er derfor min vurdering, at [Vikarbureauet] på dette tidspunkt bibringes en opfattelse af, at deres ”model” ikke er i strid med regelsættet om tilskud til kost og logi. Dette understreges også af, at KT tilsyneladende accepterer en beregning af tilskud til befordring med udgangspunkt i en c/o bopælsadresse.

På den baggrund kan det ud fra beviserne i sagen ikke udelukkes, at [Vikarbureauet] har været af den opfattelse, at deres bopælskoncept var i overensstemmelse med reglerne for tilskud til kost og logi. Som nævnt tidligere udgør forståelsen af begrebet ”reel og faktisk beskæftigelse” strafferetligt en usikkerhed vedrørende fortolkning af en underliggende retsregel eller et regelsæt – AMU-regelsættet. Det kan derfor ikke bevises, at [Vikarbureauet] forsætligt har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, men snarere at de har misforstået omfanget af den underliggende retsregel, hvilket er disculperende.

[...]

5. Konklusion

Ud fra ovennævnte gennemgang er det min opfattelse, at det ikke kan bevises, at [Vikarbureauet] har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger, eller de har fortiet oplysninger, og dermed uberettiget fået udbetalt AMU-refusion eller tilskud til befordring og til kost og logi.

I relation til udbetaling af refusion for lønudgifter er det min opfattelse, at betingelserne var opfyldt i 2009, da der er fremlagt fakturaer og lønsedler som dokumentation for, at kursisterne efterfølgende har bidraget til indtjeningen i [Vikarbureauet]. Det er min opfattelse, at dette også har været intentionen i 2010, men at det ikke kan afvises, at den såkaldte finanskrisen i 2009 har været årsag til, at der ikke i samme grad som i 2009 var mulighed for at udleje vikarer. Der er dog grundlag for at antage, at [Vikarbureauet] også i 2010 havde intention om, at kursisterne efter endt kursus skulle bidrage til indtjeningen enten som udlejede vikarer eller som ansatte, hvorved de ville have en reel og faktisk beskæftigelse.

I relation til tilskud til kost og logi lægger jeg vægt på, at [Vikarbureauet] har opfattet bopælspligten i den underliggende lovgivning og ud fra CELF’s [Center for Erhvervsrettede Uddannelser Lolland Falster] administration således, at pligten var opfyldt i deres lejlighedskoncept, hvor lejligheder både blev anvendt af udlejede vikarer og som adresse for kursister. Så længe kursisterne reelt havde mulighed for at opholde sig i lejligheden, hvilket de efter det oplyste i sagen havde. [Vikarbureauet]’s opfattelse er understøttet af, at kursisterne i 2009 fik tilskud til kost og logi i op til seks sammenhængende uger, herunder også i weekenden.

Det er således min vurdering, at der er tale om en urigtig forståelse af den underliggende lovgivning, herunder VEU-godtgørelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Dette er en uegentlig retsvildfarelse, som ikke er ansvarspådragende, da den underliggende lovgivning ikke er straffebelagt.

[...]”

Det fremgår videre af påtaleopgivelsen, at der efterfølgende er gennemført regelændringer, herunder så det ikke længere er uddannelsesstedet, der står for udbetaling af godtgørelsen, men ministeriet. Derimod fremgår det ikke af afgørelsen, at SØIK skulle have udtalt sig vedrørende vikarernes lønniveau.

Af SØIKs brev af 25. november 2015 til [Klager] fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Det bemærkes, at Styrelsen for Kvalitet og Uddannelse i anmeldelsen af 11. marts 2014 endvidere har peget på, at der muligvis er givet uberettigede fradrag for dobbelthusførelse for medarbejdere i [Vikarbureauet]. SØIK har ikke på det foreliggende grundlag kunnet vurdere, hvorvidt dette er tilfældet. SØIK har derfor videresendt anmeldelsen til SKAT til eventuel videre foranstaltning, da oplysningerne kan have betydning for SKAT's virksomhed eller en afgørelse som myndigheden skal træffe.

[...]"

Den påklagede artikel

Sydsjællands Tidende bragte den 27. januar 2016 artiklen *"Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven"*.

Af artiklen fremgår:

"Der er masser af millioner at hente i statslige tilskud, hvis man kan kringle loven. Det ved Møn-millionæren [Klager] alt om. I forbindelse med en sag om tilskud til hans importerede polske arbejdere, har det nemlig vist sig umuligt at bevise snyd, da et af hans firmaer hævdede op mod 100 millioner i statslige tilskud. Fidusen - der altså ikke kunne bevises ulovlig - var et samarbejde med vindmølleindustrien, der ser ud til at skaffe ham endnu flere penge fremover - også her fra lokalområdet.

UDSIGT TIL VINDMØLLER/BAGGRUND Det siges af og til, at [Klager] ejer det halve af Møn, og han har altid gang i nye projekter.

Manden, der ejer det gamle rådhus i Stege, har stadig fingre med i virksomheden [Selskab 2], han stiftede, han ejer [Selskab 3, Slottet] og dele af [Selskab 4], står bag [Selskab 5, Vindmøllefirmaet], [Selskab 6], [Selskab 7] og meget mere. Hvor der er penge - der er [Klager].

Det gjaldt også med hans virksomhed - "vikarbureauet" [Vikarbureauet] - der indtil jul var omdrejningspunkt for en sag om millionsvindel med statslige tilskud. Ligesom flere af millionærens andre virksomheder trækker denne sag tråde langt ind i vindmølleindustrien. Firmaet var nemlig medejet af direktøren i selskabet [Vindmøllefirmaet] i Vejle, og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes som blandt andet vindmøllemonter og opkvalificeres via kurser på CELF i Nakskov.

Ifølge [Klager], fik de sendt en del polakker i job, men det som anklagen mod virksomheden og millionindtægterne handlede om, var firmaets evner til at hæve særlig tilskud.

Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på cirka 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud.

I den forbindelse blev blandt andet [Slottet] på Møn - som [Klager] også ejer - samt vindmølle-firmaets adresse i Vejle, hvor der kunne være registreret op mod 18 polakker i en lejlighed ifølge sagsfremstillingen.

Her beskrives det også hvordan firmaet fik udbetalt tilskud til "kost og logi" for polakker på op mod 10 millioner kroner, der gik direkte ind i [Klager]s firma, der dog hev de store penge hjem på "voksen og efteruddannelsesgodtgørelse" fra staten, som netop kan gives hvis man har fast bopæl i Danmark eller har reel beskæftigelse.

Og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som.

Derudover blev [Slottet] - som [Klager] ejer, brugt til et "integrationskursus", der kostede hver polak knap 9.000 kroner. Det kunne dog ikke bevises at kurset var et krav for "ansættelse", hvorfor det ikke kunne anses for ulovligt.

-Den lille mand

Selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde herhjemme eller i vindmøllefirmaet i udlandet - ligesom han selv betegner sig som den "lille mand", der uberettiget blev anklaget af det store onde system.

Hvorom alting er, er sagen mod ham droppet. I oktober tiltrådte der en nye topchef i bagmandspolitiet, der vil fokusere på krigsforbrydelser.

Det er dem, der ellers havde undersøgt og opbygget sagen mod finansmanden gennem næsten et år. Men indenfor et par måneder - i slutningen af december - fik han et brev om at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om det var foregået "bevidst snyd" og fordi loven åbner op for forskellige tolkninger. Bagmandspolitiet har dog sendt en del af sagen videre til Skat.

Selv hev [Klager]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet.

Dertil kommer så andre tilskud, polakkernes husleje, deres betaling for "kurser" og kost, samt befordringsgodtgørelse.

Firmaet er dog erklæret konkurs og [Klager] forsøger nu via en retsag at hive seks millioner af tilbageholdte midler ud af den lokale uddannelsesinstitution CELF. Vinder han den sag, ryger de i øvrigt i hans egen lomme.

- Det er de penge jeg selv har til gode, efter virksomheden, siger han.

Vindmøller i Vordingborg

Finansfyrster lader sig således ikke slå ud af banale sager - kilder påpeger at han såmænd nok ville kunne betale uden at grave for dybt i lommerne, hvis han havde tabt sagen, der kunne have kostet ham op mod 60 millioner kroner.

[...]"

Den 3. februar 2016 bragte Sydsjællands Tidende annoncen "*Den glade Millionær*" indrykket af [Klager]. Til annoncen var indsat en karikeret tegning af [Klager], der sidder på et toilet med åben skjorte, så maven kan ses. Han har sine bare fødder placeret på en kasse med fødselsdagsflag og pynt, der vælter ud, og sidder med armene i vejret med musiknoder flyvende omkring sig. Ved siden af ham står en fødselsdagskage med tallet halvtreds på og med flag i.

Af annoncen fremgår det:

"Chefredaktøren på nærværende ugeavis har i sidste uge udnyttet sin position til at miskreditere undertegnede og mine forretningsforetagender. Lad mig slå fast: Jeg havde bestemt IKKE været en glad millionær, om jeg havde svindlet staten! I min position; med alle de mange aktiviteter jeg gennem årene har haft og stadig har gang i, kan man ikke træde ved siden af. Danmark er heldigvis begavet med mange selvgjorte iværksættere, der ligesom jeg sætter udvikling, miljø, bæredygtighed, arbejdspladser og vækst i højsædet. Redaktørens fejlbehæftede og karaktermorderiske journalistisk hører ikke hjemme i Sydsjællandske Tidende."

Under annoncen var indsat redaktørens kommentar *"Redaktionel kommentar til [Klager]s annonce mv."* Af kommentaren fremgår:

"KOMMENTAR I ovenstående annonce i denne uges avis indrykket af [Klager], anfægtes sidste uges artikel på side 9, ligesom han påstår, at jeg "udnytter min position" til at miskreditere ham og hans virksomheder, samt at artiklen er "fejlbehæftet og karaktermoderisk". Det må jeg på det kraftigste afvise.

Der er dokumentation for det skrevne der ud over samtaler med [Klager], baserer sig på Statsadvokatens gennemgang af sagen, der blev rejst af Bagmandspolitiet på vegne af Undervisningsministeriet, samt materiale fra Fagbladet 3F og fagforeningerne, der også har ført sag mod [Klager]s firma på vegne af polske arbejdere. Der henvises også til dette i artiklen.

På intet tidspunkt skriver jeg, at [Klager] eller hans firmaer har begået noget ulovligt.

Der er dog en fejl i artiklen, idet jeg skriver at virksomheden har hævet tilskud for op mod 100 millioner kroner. Det er rettelig 60 millioner kroner, jævnfør sagsgennemgangen. Det beklager jeg.

[...]"

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har navnlig anført, at han ikke er blevet forelagt artiklen, der er skadelig, krænkende og agtelsesforringende. Artiklen indeholder adskillige faktuelle fejl, herunder ukorrekte oplysninger fra artiklerne fra 3F, der anvendes som kilde til Sydsjællands Tidendes artikel.

Sydsjællands Tidende bliver husstandsomdelt til godt 50.000 læsere i den kommune, hvor [Klager] har boet hele sit voksenliv. Han er ikke politiker eller en offentlig person, ligesom han altid har haft (og har) en ren straffeattest.

Baggrunden for artiklen var, at [Klager] var medejer af virksomheden [Vikarbureauet] A/S. Undervisningsministeriet valgte i 2014 at lade SØIK rejse en sigtelse mod selskabet og [Klager] angående uberettiget at have modtaget tilskud til kost og logi samt tilskud til medarbejdere på arbejdsmarkedskurser tilbage i 2010. [Klager] fremsendte den 30. november 2015 en mail til Sydsjællands Tidende om, at SØIK havde frafaldet sigtelsen.

Artiklen er i strid med punkt B. 1 i de vejledende regler for god presseskik. Artiklen er i sin helhed det, som populært kaldes et karaktermord. Nedenstående sætninger og vendinger er især miskrediterende.

1. Overskriften: *"Sådan snor han sig uden om loven"*.

Dette er ikke i overensstemmelse med SØIKs påtaleopgivelse.

2. *"og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes"*.

Man importerer ikke mennesker. Vendingen "efter sigende" antyder, at det ikke er sandt. SØIKs påtaleopgivelse bekræfter, at medarbejderne er blevet uddannet.

3. *"Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud."*

SØIKs påtaleopgivelse beviser, at medarbejderne fik overenskomstmæssig dansk løn. Udsagnet vedrørende refusionen er forkert. Refusionen var lovmæssig bestemt til at være lig dagpengesatsen, som i pågældende periode var ca. 85 kroner i timen.

4. *”og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som.”*

Intet blev sneget igennem, hvilket netop er konklusionen i SØIKs påtaleopgivelse.

5. *”selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde.”*

Faktum, som let kan konstateres, hvis Sydsjællands Tidende ønskede det, er, at de i stort tal blev udstationeret som vikarer, netop som det var hensigten fra starten.

6. *”fik han et brev om, at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om der var foregået ”bevidst snyd” og fordi loven åbner op for forskellige tolkninger.”*

Dette er en falsk udlægning og en af de groveste forfalskninger fra Sydsjællands Tidendes side. SØIK har netop undersøgt og konstateret, at der ikke er snydt.

7. *”selv hev [Klager]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet.”*

Dette er en falsk påstand. Af SØIKs påtaleopgivelse kan et langt mere præcist beløb udledes.

Sydsjællands Tidende begår det trick, at Undervisningsministeriets påstande fremføres i artiklen, som om det er SØIKs konklusioner. [Klager] er uenig i, at SØIK i afgørelsen skriver, at han og en anden af de anklagede i sagen har været i en vildfarelse.

2.2 Sydsjællands Tidendes synspunkter

Sjællandske Tidende har interviewet [Klager] talrige gange i forbindelse med hans firmaer og projekter. I forbindelse med sagen har både Fagbladet 3F, Ekstra Bladet, TV ØST, ErhvervsBladet (nu Berlingske Business) og Berlingske og Sydsjællands Tidende skrevet om sagen og talt med [Klager]. Han må således betegnes som meget medievant. Netop med de mange ”kasketter”, tillidshverv, direktørposter og medieerfaring må han betragtes som en lokal offentlig og medievant person.

Sydsjællands Tidende har følgende bemærkninger til de af [Klager] fremhævede uddrag:

Ad 1. Overskriften: *”Sådan snor han sig uden om loven”*.

Den model, der er brugt i [Vikarbureauet] A/S er ikke lovlig og vil formentlig ikke kunne lade sig gøre i dag. Det skriver SØIK, men de ”forventer ikke, at de [Klager] vil blive fundet skyldig i at give urigtige eller vildledende oplysninger”. Fagforeningen 3F anlagde i december 2010 en retssag på vegne af polske arbejdere mod [Klager]s firma [Vikarbureauet] A/S for uberettiget at modtage tilskud for 2,9 millioner kroner, men firmaet blev erklæret konkurs blot en måned efter, inden sagen kunne få en afgørelse.

Der er i den forbindelse henvist til Fagbladet 3Fs artikler *”[Vindmøllefirmaet] betaler kursusstøtte tilbage efter presseomtale”* af 27. november 2010, *”Vindmøllefirma [Vindmøllefirmaet] erkender fusk med underskrift”* af 6. december 2010 og *”Omstridt vikarbureau [Vikarbureauet] går konkurs”* af 20. januar 2011. Det må være op til den enkelte at vurdere, om det kan kaldes ”at sno sig uden om loven”. At man snor sig uden om loven er vel netop et udtryk for, at man ikke nødvendigvis er blevet dømt.

Ad 2. *"og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes"*

Det må være op til læserne at vurdere, hvad "der antydes". [Klager] har sagt, at polakkerne blev uddannet. Polakkerne har selv hævdet, at den del af uddannelsen var humbug, blandt andet et integrationskursus, som polakkerne i øvrigt hævder, at de blev påtvunget. Der er i den forbindelse henvist til Fagbladet 3Fs artikel *"Vikarbureau [Vikarbureauet] skal betale polakker 2,9 millioner"* af 13. december 2010.

Ad 3. *"Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud."*

Tallene baserer sig på de sager som fagforeningen 3F rejste for nogle af de polske arbejdere inden konkursen i [Vikarbureauet] A/S. Her fremgår timelønnen på de 21 kroner, samt at polakkerne har modtaget "2.800 kroner efter skat per måned". Det er også herfra at tallet fra tilskuddet på "op mod 100 kroner" er taget. Fagbladet 3F skriver 102 kroner. Der henvises i øvrigt til kilden, fagforeningen 3F, i artiklen *"Polakker uddannet til at sætte vindmøller op"* af 1. november 2010. Af artiklen fra fagbladet3f.dk fremgår det blandt andet:

"[...]

For hver deltager modtager [Vikarbureauet] 102 kroner i timen fra staten. Beløbet svarer til den løn, polakkerne er lovet i deres ansættelseskontrakt.

[Vikarbureauet] modregner imidlertid 8.500 kroner om måneden for deltagelse i integrationsmodulet. Dermed har polakkerne en reel timeløn på 21 kroner efter skat. Eller godt 2.800 kroner om måneden.

[...]"

[Klager] skriver, at påtaleopgivelsen beviser at medarbejderne fik en overenskomstmæssig dansk løn. Det fremgår imidlertid ingen steder af SØIKs påtaleopgivelse.

Ad 4. *"og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som."*

Sætningen er fra en gennemgang om, hvordan man tilsyneladende har polakker indkvarteret på c/o-adresser. Det fremgår blandt andet af SØIKs påtaleopgivelse, at der var registreret op mod 18 polakker som boende på samme adresse. SØIKs konklusion er netop, at [Klager] og han kompagnoner tilsyneladende har misforstået lovgivningen, men at det er, fordi de har været "vildfarne" og uvidende om dette. Og at det i hvert fald ikke kan bevises, at de har misforstået reglerne bevidst.

Ad 5. *"selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde."*

[Klager] fortalte til Sydsjællands Tidende, at mange af de polske folk var kommet i rigtigt arbejde.

Ad 6. *"fik han et brev om, at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om der var foregået "bevidst snyd og fordi loven åbner op for forskellige tolkninger"*

Det er netop konklusionen i SØIKs undersøgelse. SØIK påpeger netop, at tingene muligvis er "på kant med loven", hvis de forholder sig som fremlagt, men at [Klager] med flere netop har været i "vildfarelse", og at det ikke er muligt at bevise, at de har "snydt" bevidst. SØIK har ikke konstateret, at der ikke er snydt. De har konstateret, at det ikke er muligt at bevise, om der er snydt bevidst.

Ad 7. *"selv hev [Klager]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet. "*

I dette tilfælde har Sydsjællands Tidende taget fejl. Der er kun dokumentation for, at firmaet har modtaget 60 millioner i tilskud. Sydsjællands Tidende beklager dette. Da de blev opmærksomme på fejlen, blev den rettet og beklaget i den følgende avis.

Den pågældende artikel er velresearchet og dokumenteret. Sydsjællands Tidende har endvidere anført, at Sydsjællands Tidende tilbød [Klager] at skrive et læserbrev i forbindelse med hans klage over artiklen, hvilket han afslog. Han ønskede i stedet at indrykke en annonce, hvilket han fik lov til.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Hanne Schmidt, Hans Peter Blicher, Ulrik Holmstrup og Karsten Kolding.

Påtaleopgivelsen

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 vikarbureauet [Vikarbureauet] A/S for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger med henblik på uberettiget at modtage voksen- og efteruddannelsesgodtgørelse (VEU-godtgørelse) for ansattes deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelseskurser (AMU-kurser) og med henblik på uberettiget at modtage tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010. [Klager] var bestyrelsesmedlem i [Vikarbureauet] A/S, der gik konkurs i 2011.

[Vikarbureauet] A/S havde modtaget VEU-godtgørelse for ansatte, der deltog i [Vikarbureauet] Academy, og modtaget tilskud til kost og logi for de ansatte, mens befordringstilskuddet var udbetalt til de polske ansatte.

SØIK opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Klager]. På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens § 289 a om svig med hensyn udbetaling af tilskud mv., hvori det kræves, at gerningsmanden har en grad af vilje (forsæt) for, at straf kan idømmes.

Det var SØIKs vurdering, at betingelserne for deltagelse i AMU-kursus og det deraf afledte krav om refusion af lønudgifter for de ansatte var opfyldt i 2009, og at det også var opfattelsen, at det havde været [Vikarbureauet] A/S' intention i 2010.

I relation til kost og logi var det SØIKs opfattelse, at [Vikarbureauet] A/S *"har været af den opfattelse, at deres bopælskoncept var i overensstemmelse med reglerne for tilskud til kost og logi"*. SØIK konkluderede, at *"der er tale om en urigtig forståelse af den underliggende lovgivning, herunder VEU-godtgørelsesloven med tilhørende bekendtgørelser. Dette er en uegentlig retsvildfarelse, som ikke er ansvarspådragende"*. Da [Klager] ikke havde det fornødne forsæt, opgav SØIK at rejse tiltale (påtaleopgivelse).

Ifølge SØIKs brev af 25. november 2015 til [Klager] er spørgsmålet om, hvorvidt der er givet uberettigede fradrag for dobbelt husførelse for [Vikarbureauet] A/S' medarbejdere, videresendt til eventuel videre foranstaltning hos SKAT.

God presseskik

[Klager] har klaget over, at artiklen i sin helhed er et karaktermord på ham og ikke blev forelagt ham inden offentliggørelsen.

Privatlivets fred

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B. 1.

[Klager] sendte den 30. november 2015 en kopi af SØIKs afgørelse om påtaleopgivelsen til Sydsjællands Tidende 2015 med oplysning om, at han var klar med supplerende oplysninger. [Klager] opfordrede således selv til omtale af sagen, og nævnet udtaler derfor ikke kritik af avisen for at omtale SØIKs afgørelse, herunder heller ikke for at omtale klager ved navns nævnelse. Det forhold, at omtalen først blev offentliggjort i januar 2016, ses i dette tilfælde ikke at være afgørende.

Overskriften (udsagn 1) samt udsagn 2, 4, 5 og 6

[Klager] har klaget over overskriften til artiklen, der indeholder udsagnet ”*Sådan snor han sig uden om loven*” (udsagn 1), der udgør en del af artiklens overskrift ”*Møn-millionær boltrer sig i vindmølleland: Sådan snor han sig uden om loven*”. Endvidere har han klaget over udsagnene ”*og polakkerne de importerede skulle efter sigende uddannes*” (udsagn 2), ”*og det kunne kurserne og c/o-adresserne altså godt sniges igennem til at tælle som*” (udsagn 4), ”*selv ytrer millionæren, at flere af polakkerne er kommet i rigtig arbejde*” (udsagn 5) og ”*fik han et brev om, at sagen blev droppet fordi det tilsyneladende er for svært at bevise om der var foregået bevidst snyd*” og *fordi loven åbner op for forskellige tolkninger*” (udsagn 6).

Det følger af de vejledende regler om god presseskik, at overskrifter i form og indhold skal have dækning i den pågældende artikel, jf. C. 6. Det følger endvidere af de vejledende regler om god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives, er korrekte. Det skal gøres klart, hvad der er faktiske oplysninger, og hvad der er kommentarer, jf. punkt A. 1 og punkt A. 5.

Pressenævnet finder, at artiklen ved brugen af overskriften ”*Sådan snor han sig uden om loven*” og ordvalgene i artiklen ”*efter sigende*”, ”*sniges igennem til at tælle som*” og ”*er for svært at bevise om der var foregået bevidst snyd*”, efter en samlet vurdering giver indtryk af, at [Klager] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Uanset om disse formuleringer må anses for at være avisens kommentarer til sagen, må det efter SØIKs afgørelse om påtaleopgivelse lægges til grund, at der ikke er dokumentation herfor. Da oplysningerne endvidere må anses for skadelige for [Klager], udtaler Pressenævnet kritik af Sydsjællandske Tidende for at anvende de pågældende udtryk i artiklen.

– Udsagn 3

Vedrørende udsagnet ”*Således fremgår det blandt andet af tidligere artikler fra Fagbladet 3F, at polakkerne har modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat, mens firmaet kunne hæve op mod 100 kroner i timen i tilskud.*”

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 12, at redaktøren er ansvarlig for indholdet af en artikel eller udtalelse, som har været bragt navngiven i et andet massemedie, og som gengives i redaktørens skrift. Det forhold, at en artikel er udsendt af Fagbladet 3F, ændrer således ikke Sydsjællands

Tidendes ansvar for at overholde god presseskik. Sydsjællands Tidende skal stille samme krav til korrektheden i formidlingen af andres nyheder, som de stiller til deres egne nyheder.

[Klager] har henvist til, at refusionen i den pågældende periode var identisk med dagpengesatsen på cirka 85 kroner i timen, og at SØIKs påtaleopgivelse beviser, at medarbejderne fik overenskomstmæssig dansk løn. Der er ikke fremlagt oplysninger over for Pressenævnet, der indikerer, at de ansatte hos [Vikarbureauet] A/S ikke fik udbetalt en overenskomstmæssig løn. På baggrund af parternes synspunkter og artiklen *"Polakker uddannet til at sætte vindmøller op"* bragt på fagbladet3f.dk den 1. november 2010 lægger Pressenævnet til grund, at lønnen på 21 kroner i timen efter skat er fremkommet ved at modregne udgifter til et "integrationskursus" i deres løn. Ved at fratrække kursusudgifterne regnede Fagbladet 3F sig i 2010 frem til, at polakkernes timeløn var 21 kroner efter skat.

Pressenævnet finder, at Sydsjællands Tidende burde have gjort opmærksom på, at timelønnen var udregnet ved at fratrække udgifter til et "integrationskursus". Kurset blev også omtalt i artiklen, men uden at Sydsjællands Tidende gjorde opmærksom på forbindelsen til timelønnen. Nævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for den manglende oplysning om mellemregningen.

– Udsagn 7

Vedrørende udsagnet *"selv hev [Klager]s firma op mod 100 millioner kroner hjem i tilskud alene fra Undervisningsministeriet"*.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår. Berigtigelse skal foretages i en sådan form, at læserne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A. 7.

Pressenævnet lægger på baggrund af SØIKs påtaleopgivelse til grund, at det korrekte beløb var ca. 60 millioner kroner. Sydsjællands Tidende har erkendt fejlen og omtalt den i sin redaktionelle kommentar af 3. februar 2016 til klagers annonce. Pressenævnet udtaler kritik af Sydsjællands Tidende for ikke at kontrollere oplysningen tilstrækkeligt inden offentliggørelse, hvorved fejlen kunne være undgået. Under hensyn til fejlens karakter, og at berigtigelsen er bragt til sidst i Sydsjællands Tidendes redaktionelle kommentar, pålægger Pressenævnet offentliggørelse efter medieansvarslovens § 49. I dette tilfælde kan det således ikke føre til et andet resultat, at avisen selv har bragt en rettelse.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet herefter den ansvarshavende redaktør af Sydsjællands Tidende at offentliggøre følgende:

"[Rubrik]

Sydsjællands Tidende får kritik af Pressenævnet

[underrubrik]

Pressenævnet kritiserer avisen for at bringe udokumenterede beskyldninger mod [Klager], efter at Bagmandspolitiet har opgivet at rejse en sag.

[tekst]

Sydsjællands Tidende bragte i januar måned artiklen: "Møn-millionær bolttrer sig i vindmølleland: "Sådan snor han sig uden om loven". Artiklen beskrev, hvordan Bagmandspolitiet opgav at rejse tiltale mod [Klager], som var bestyrelsesmedlem af vikarbureauet [Vikarbureauet].

Styrelsen for Undervisning og Kvalitet politianmeldte i marts 2014 [Vikarbureauet] for at have afgivet urigtige og vildledende oplysninger til Center for Erhvervsrettede Uddannelser Lolland Falster.

Ifølge politianmeldelsen skulle [Vikarbureauet] derved uberettiget have modtaget godtgørelse for ansattes deltagelse i kurser samt tilskud til befordring og til kost og logi i 2008-2010.

[Klager] var bestyrelsesmedlem i selskabet [Vikarbureauet], der gik konkurs i 2011. Bagmandspolitiet undersøgte i 2015 sagen, men opgav at rejse tiltale mod blandt andre [Klager].

På grund af udformningen af tilskudsreglerne i 2008-2010 skulle spørgsmålet om et eventuelt strafansvar vurderes i forhold til straffelovens bestemmelse om svig med hensyn til udbetaling af tilskud mv. I denne bestemmelse i straffeloven kræves det, at gerningsmanden kun kan dømmes, hvis den pågældende har handlet forsætligt.

Bagmandspolitiet konkluderede, at [Vikarbureauet] og [Klager] havde misforstået lovgivningen på området og derfor ikke med vilje havde overtrådt loven. Bagmandspolitiet opgav derfor at rejse tiltale.

Pressenævnet finder herefter, at artiklen ved brugen af overskriften ”Sådan snor han sig uden om loven” samt vendinger som: ”efter sigende”, ”sniges igennem” og ”svært at bevise om der var foregået bevidst snyd” giver indtryk af, at [Klager] bevidst havde til hensigt at omgå lovgivningen om tilskud.

Det er der ikke dækning for i redegørelsen fra Bagmandspolitiet. Pressenævnet udtaler derfor kritik af Sydsjællands Tidendes kommentarer til Bagmandspolitiets afgørelse.

I artiklen oplyses det også, at de polske arbejdere hos [Vikarbureauet] skulle have modtaget en løn på 21 kroner i timen efter skat.

I Sydsjællands Tidende artikel mangler der imidlertid en oplysning om, at beløbet på de 21 kroner er udregnet ved, at udgifterne til de ansattes kurser er modregnet deres løn.

Pressenævnet kritiserer, at denne væsentlige oplysning ikke fremgik af artiklen.

Endelig indeholder artiklen den fejl, at det oplyses, at [Vikarbureauet] fik udbetalt 100 millioner kroner i tilskud og godtgørelse. Det korrekte beløb er 60 millioner kroner.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra nævnet kan læses på: www.pressenaevnet.dk. ”

Offentliggørelse af nævnets kendelse skal ske snarest i den første eller en af de første udgaver, der offentliggøres efter nævnets kendelse.

Offentliggørelse skal ske på det sted i mediet, hvor mediet har oplyst at ville offentliggøre kritik fra Pressenævnet (i mediets rettelsesspalte). Har mediet ikke en fast rettelsesspalte, skal offentliggørelse ske på det sted i mediet, der svarer til placeringen af den kritiserede artikel.

Skrifttype og layout bør svare til den opsætning, der i øvrigt anvendes i mediet.

Afgjort den 18. maj 2016.